

PRODROMUS
LIBRI QUINTI
HORTUS OLITORIUS
ET MEDICUS.

*Non fuit immeritò priscis Olitorius Hortus
 Nomine condigno pinguis Succidia dictus,
 Suppeditat semper Domina qui Fercula Mense
 Per cunctos Anni Articulos, etiam horrida Bruma
 Non eget, en didicit Natura à Frigoris aurâ
 Impositas Cellis, daret ut non parcius, herbas
 Custodire sagax, Hyemisquè evincere fraudes.
 Idem Hortus mihi Carmen erit, defendere primò
 Sepibus hunc liceat, vel forti includere muro,
 Sive etiam claustro circumvallare virenti.
 Perquirunt tenores per Sylvarum abdita sentes
 Diversosquè rubos, spinasquè ex montibus albas,
 Campestrès prunos, & acuto Murice Rhamnum
 Et paliurum horrentem armis, fruticesquè rosarum;
 Quos omnes Terra infodiunt, atq; ordine pulchro
 Instruere incipiunt, ut cingant eminus Hortum.
 Dein ubi succrescunt, petulantia brachia tondent,
 Compescentquè comas, crescentis Sidere Phœbes;
 Illi vires ingeminant, frondesquè fluentes
 Undique diffundunt, annus sic si unus & alter
 Præterit, puer, arte vagos innecte capillos
 Et confunde simul, donec procerior auras
 Et satis ascendat latus, tum Forfice veram*